

ZA MJESEC SRPANJ 2025.
U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MILOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)
<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

Papa Milosrđa (2)

O, Presveto Trojstvo, zahvaljujemo Ti što si Crkvi darovala papu Ivana Pavla II., te je u njemu zasjala nježnost Tvoga očinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha ljubavi.

Pouzdajući se sasvim u Tvoje beskrajno milosrđe i u Marijin majčinski zagovor, on nam je pružio živu sliku Isusa, Dobroga Pastira i pokazao da je svetost, kao najviši oblik redovitog kršćanskog života, put kojim možemo postići vječno zajedništvo s Tobom.

**Daj nam, njegovim zagovorom, po Tvojolji, milost što je molimo ...
po Kristu Gospodinu našem. Amen.**

Promatrajući život i službu Ivana Pavla II. – Pape Milosrđa – posebnu počinu zaslužuje odnos između njegova života i naučavanja i sv. s Faustine i njezina *Dnevnika* u kojem je zapisala Isusove riječi – riječi poruke Milosrđa.

Premda se njihovu putovi na zemlji nikada nisu susreli, premda su dva mjeseca istovremeno bili u Krakovu, ipak ih je povezivalo nešto puno dublje i jače. To su duhovne veze: Otajstvo Božjega i ljudskoga milosrđa, način života i služenje u tom istom duhu milosrđa te poruka Milosrđa koju je Isus dao tridesetih godina 20. stoljeća. Sestra Faustina je imala dužnost ovu poruku zabilježiti na stranicama *Dnevnika*, što je i učinila velikom vjernošću. „**Budi mirna, kćeri moja** – rekao joj je Gospodin za vrijeme klanjanja – **ovo djelo milosrđa moje je djelo. U njemu nema ništa tvoga.**

Sviđa mi se što vjerno vršiš ono što sam ti rekao – ni jednu riječ nisi ni dodala ni oduzela.“ (Dn 1667)

S druge pak strane Ivan Pavao II. je kao Papa prenio ovu poruku svijetu zajedno sa životom s. Faustine kao „Božjeg dara našem vremenu“ i predao je trećem tisućljeću vjere.

Poruka Milosrđa zapisana na stranicama *Dnevnika* podsjeća nas na biblijsku istinu o milosrdnoj Božjoj ljubavi prema čovjeku i poziva nas da je razglašavamo novom snagom i svjedočimo svojim životom, djelima i molitvom. Sestra Faustina nije samo umom, već prvenstveno mističnim iskustvom ulazila u dubinu tajna naše vjere i to samo zato – kako reče sam Isus – da je da upoznati svijetu.

Isus joj je dao nove oblike štovanja Milosrđa – slika, svetkovina, Krunica, Sat milosrđa i širenje štovanja Milosrđa – s kojima je povezao obećanja, ali samo pod uvjetom potpunog pouzdanja u Boga (i predanja u Njegovu volju) i vršenjem milosrđa prema bližnjima. Vidljivi znak ove poruke je slika Krista raspetoga i uskrsloga s karakterističnim zrakama, blijedim i crvenim te potpisom: *Isuse, uzdam se u Tebe!* Slika s jedne strane ukazuje na milosrdnu ljubav Božju spram čovjeka koja se najupečatljivije objavljuje u životu, smrti i uskrsnuću Kristovu, a s druge strane podsjeća na evanđeoski poziv da povjerujemo Bogu i u Boga i na aktivnu ljubav prema bližnjemu, što je najbolji odgovor čovjekov na Božju ljubav koja prva uzljubi nas.

Ovu je poruku Milosrđa Karol Wojtyła počeo otkrivati još prije 2. Svjetskog rata, kada je kao radnik poduzeća Solvay (kamenolom) dolazio u drevnim cipelama u samostansku kapelu Družbe Sestara naše Gospe od Milosrđa u Krakovu-Łagiewniki, gdje se štovala slika Milosrdnog Isusa. Nakon svećeničkog ređenja ovdje bi dolazio kao mladi svećenik voditi posebne pobožnosti u čast Božjega milosrđa koje ja tu započeo ispovjednik i duhovnik s. Faustine p. Jozef Andrasz, isusovac. Tako je imao priliku dublje ući u sve što je napisala tajnica Božjega milosrđa. Uvjeren o potrebi dara Milosrđa za čitav svijet i, pošto je provjerio je li još na snazi zabrana štovanja Božjega milosrđa prema oblicima koje je prenijela s. Faustina tj. da ona više ne vrijedi i ne stoji kao zapreka – započeo je proces za proglašenje s. Faustine blaženom. Kapelicu u koju su prenijeli zemne ostatke tajnice Božjega Milosrđa godine 1968. godine dodao je na popis svetišta u Krakovskoj nadbiskupiji.

Od samih početaka moje Petrove službe u Rimu – priznao je Ivan Pavao II. godine 1981. – smatrao sam da će naviještanje ove poruke bit moja glavna zadaća. Odredila je tako Božja Providnost za današnjeg čovjeka, Crkvu i za cijeli svijet (...) kao moju zadaću pred Gospodinom. (Collevaenza, 22. studenoga 1981. godine)

Kao Papa proglasio je Faustinu blaženom 18. travnja 1993. godine, a svetom 30. travnja 2000. godine.

„Obuzima me danas velika radost – rekao je u homiliji – pokazujući čitavoj Crkvi svetu s. Faustinu Kowalsku kao Božji dar našem vremenu. Isus joj je rekao ove riječi: ‘Čovječanstvo neće pronaći mir dok se s pouzdanjem na obrati mome milosrđu.’ (Dn 300) Preko poljske redovnice ova je poruka duboko povezana s 20. stoljećem, s vremenom koje zatvara drugo tisućljeće i povezuje ga kao „most“ s trećim. Ova poruka nije nova, ali je možemo smatrati posebnim prosvjetljenjem koje nam omogućuje proživjeti Evanđelje Pashe i nositi ga poput plamene zublje ljudima naših dana.“

Toga je dana – na pragu Trećeg tisućljeća, odnosno na pragu Godine Jubileja 2000. – Sveti Otac dao svijetu ovu poruku, na početku novoga vremena – da ljudi upoznaju istinito Božje Lice i pravo lice drugog čovjeka, da obasjava ljudske puteve i bude izvor nade.

Ova je poruka neponovljivog karaktera i od velike je važnosti jer govori o vrijednosti ljudske osobe, poruka koja traži pouzdanje u Boga koji je nas prvi uzljubio te da Ga nasljedujemo u

milosrđu spram bližnjega. Milosrđe Božje, prema Ivanu Pavlu II., treba inspirirati suvremenog čovjek, današnje čovječanstvo, da se može suprotstavljati krizama vezanima uz pitanja o smislu života, poduzimati korake u rješavanju izazova povezanih sa raznim potrebama života i svijeta, a nadasve da može pošteno ispuniti zadatak obrane ljudskog dostojanstva svake osobe.

Godine 1995., na zamolbu poljskih biskupa, Sveti Otac Ivan Pavao II., ustanovio je svetkovinu Božjega milosrđa samo za Poljsku – za što je Bogu zahvalio za vrijeme prvog pohoda Svetišću Božjega Milosrđa u Krakovu-Łagiewniki.

„Zahvalan sam Božjoj Providnosti – rekao je – da mi ja dala da se mogu osobno pridružiti i da se ispuni Isusova želja da se uvede svetkovina Božjega milosrđa ovdje uz relikviju blažene s. Faustine, zahvaljujući za njezinu beatifikaciju. Neprestano molim Božje milosrđe za nas i za čitav svijet (Kronicu BM, prim. prev.).“

Za proglašenja Faustine svetom upisao je Svetkovinu Božjeg milosrđa u liturgijski kalendar cijele Crkve. Od toga dana prva nedjelje po Uskrsu slavi se kao Nedjelja Božjega milosrđa. Na taj je način Papa ispunio Isusovu molbu koju je uputio s. Faustini: **„Svetkovina Milosrđa izvire iz moje nutrine i želim da se slavi u prvu nedjelju po Uskrsu. Čovječanstvo neće pronaći mir dok se ne obrati izoru mogega milosrđa.“** (Dn 699)

Beatifikacija i kanonizacija s. Faustine, Papina hodočašća u Łagiewniki , godišnja slavlja svetkovine Božjega milosrđa i liturgijski spomendan Tajnice Božjega milosrđa te mnoga druga zbivanja za vrijeme pontifikata Ivana Pavla II., bila su prigoda da se svijetu ukaže na uzor svetosti kakav nam je Bog darovao u životu sv. Faustine i na dar poruke Milosrđa. Ujedno i dan njegove smrti, datum njegove beatifikacije i kanonizacije svjedoče o tome.

Otajstvo milosrdne Božje ljubavi bilo je središte pontifikata moga Prethodnika – rekao je Sveti Otac Benedikt XVI.

Ovo Otajstvo se nije pojavilo samo u naučavanju Ivana Pavla II., već i u načinu njegova života i apostolskom djelovanju. Njegov pontifikat je od početka, od izbora na Petrovu Stolicu i od prvih izgovorenih riječi: *Ne bojte se otvoriti širom vrata Kristu* – sve do trenutka kada je prekoračio „Prag Nade“, bio u potpunosti predan Bogu i Njegovoj Volji koja je – kako je pisala sv. Faustina – *za nas sama ljubav i milosrđe* i pokazivanje ljepote i bogatstva Božjega i kršćanskoga milosrđa.

s. M. Elżbieta Siepak, ZMBM

*Orędzie miłosierdzia, trawanj-lipanj 2014. (90), str. 4/5
s poljskog preveo p. Andrzej (Andrija) Wośko, SCJ,
koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa*

lektura: Marija Vuković